

سخن اول

انسان توسعه یافته؛ زیربنای توسعه‌ی جوامع

< سیدمهدی طبیب‌زاده

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمان

خستگی‌ناپذیر سعی در کسب نتایج اثبات دارند و اراده راسخ بر انجام کارهای بزرگ؛ هرقدر حساس یا دشوار برای رساندن جامعه خود به اوج دارند، مسئولیت‌پذیرند و با تشکیل تیم‌هایی از افراد شایسته، سازمان و جامعه خود را رهسپار تعالی می‌کنند.

متأسفانه باوجود این‌که کرمان استانی پهناور و دارای جاذبه‌های فراوانی است و اغلب به‌عنوان استان «ترین‌ها» از جمله؛ گرم‌ترین نقطه زمین، بزرگ‌ترین بنای خشتی جهان، بزرگ‌ترین معدن روباز و سنگ‌آهن و ... معرفی می‌شود، جایگاه مناسبی از لحاظ ایجاد ارزش‌افزوده در حوزه‌های مختلف اقتصادی نیافته است. بنابراین باید ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های بالای معدنی، کشاورزی و نیروی تحصیل‌کرده تحت مدیریت ارزش‌آفرین قرار گیرد تا موجبات نقش‌آفرینی در توسعه استان فراهم گردد. نکته جالب این‌که پیدا کردن انسان‌هایی با این ویژگی‌های ذاتی در کشور و به‌طور خاص در استان ما کار سختی نیست، اما چون مورد توجه خاص قرار نگرفته، مسیر سختی برای به فعلیت رسیدن دارد. لذا در صورتی که بخواهیم حرکت در مسیر توسعه استان و کشور شتاب بگیرد در اولین گام باید انسان‌هایی با چنین ویژگی‌هایی را از سنین پایین شناسایی و با سرمایه‌گذاری همه‌جانبه مسیر حرکت ایشان را در رسیدن به جایگاه تصمیم‌سازی کلیدی استان و کشور پرورش دهیم.

مطالعه تاریخ توسعه کشورها نشان می‌دهد که این انسان‌های توسعه‌یافته هستند که جامعه توسعه‌یافته را به وجود می‌آورند، چرا که زیربنای هر توسعه‌ای توسعه فکری و ذهنی است و انسان توسعه‌یافته، اساسی‌ترین عامل توسعه فکری جامعه محسوب می‌شود. بنابراین اگر به دنبال حرکت و تحولی شگرف در مسیر توسعه‌یافتگی هستیم لاجرم باید ابتدا پازلی از عناصر ایجادکننده توسعه را در سطوح مختلف کشور کامل کنیم. یکی از مهم‌ترین آن‌ها یقیناً مدیران توسعه‌یافته هستند.

مدیران همواره به‌عنوان عناصر کلیدی و مؤثر می‌توانند جریان ساز و شگفتی‌آفرین باشند. در علوم دنیا برای رهبران سطوحی قائل شده‌اند. جیم کالینز در کتاب «رهبری سطح پنجم» ویژگی‌های مدیرانی که باعث رشد و تعالی سازمان و جامعه خود می‌شوند را معرفی کرده است. منظور از «سطح پنجم»، پنج مرحله از سلسله مراتب توانایی‌های مدیریتی است که رهبری سطح پنجم در رأس آن‌ها قرار می‌گیرد. از نظر او رهبران سطح پنجم ترکیب متناقضی از تواضع انسانی و جسارت حرفه‌ای را در خود دارند. چنین مدیرانی با وقار و بی‌ادعا هستند که اتفاقاً الزاماً شخصیت‌های فردی بسیار برجسته‌ای ندارند. رهبران سطح پنجم، انسان‌های سخت‌کوش و باتجربه‌ای هستند که بیشتر از این‌که مرد حرف باشند مرد عمل هستند. ایشان با تلاشی پی‌گیر و